

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

w sprawie z odwołania A. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 lutego 2006 r.,

zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 24 sierpnia 2005 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2005 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy A. O. od wyroku tego Sądu z dnia 18 maja 2005 r. Sąd ustalił, że w skardze kasacyjnej zawierającej podstawy i wnioski kasacyjne nie został zawarty uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wprawdzie w treści wniosków skargi znalazło się sformułowanie, iż wnioskodawca wnosi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, lecz brak jest uzasadnienia tego wniosku. Nie został zatem spełniony określony w art. 398⁴ § 1 k.p.c. wymóg, którego niezachowanie powoduje z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucenie skargi kasacyjnej.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem wnioskodawca wnosząc o jego uchylenie. Zarzucił on, że skarga spełnia wszystkie wymagania określone w art. 398⁴ § 1 k.p.c., czyli przedmiot skargi, podstawy skargi oraz wnioski skargi. Uzasadnienie skargi „w sposób opisowy uwidacznia i jest rozwinięciem zagadnień istotnych dla sprawy, gdzie kolejno powołuje się przepisy prawa materialnego, które zdaniem powoda zostały naruszone w zaskarżonym postępowaniu instancyjnym, i to stanowi wywód w przedmiocie podstaw skargi z powołaniem przepisów prawnych”. W punkcie III skargi zostały powołane wnioski, w których wymieniono między innymi to, że „wnosi się również o przyjęcie skargi kasacyjnej”. Nie zachodzi zatem potrzeba, aby w dalszych wywodach powtarzać sformułowanie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej. Powtarzanie takiego zapisu stanowiłoby powtórne określenie żądania, czego ustawa nie wymaga. Nie zachodziła potrzeba uzasadnienia, dlaczego wnosi się skargę. Cały wywód zawarty w uzasadnieniu i końcowe wnioski „w sposób szczegółowy określają i uzasadniają postępowanie powoda o dochodzenie praw w związku z wypadkiem przy pracy”. Dają one odpowiedź, „jakie przyczyny kierowały powodem, że składał skargę kasacyjną”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Przepis art. 398⁴ k.p.c. określa wymogi formalne jakim powinna odpowiadać skarga kasacyjna. W § 1 określone są bezwzględne wymagania, co do których ewentualne braki nie mogą być uzupełnione po upływie terminu do wniesienia skargi, natomiast w § 2 określone są wymagania, które w wypadku braku ich spełnienia mogą być uzupełnione na wezwanie sądu. Zachowanie tych wymagań formalnych jest badane przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ k.p.c. Zgodnie z § 1 i 2 tego przepisu sąd wzywa stronę do uzupełnienia braków skargi niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 2 k.p.c., natomiast w przypadku stwierdzenia braków co do wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca skargę.

Bezwzględne wymagania skargi kasacyjnej określone są w czterech punktach art. 398⁴ § 1 k.p.c. i są następujące: oznaczenie zaskarżonego orzeczenia (pkt 1) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (pkt 2) wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (pkt 3) oraz wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia (pkt 4). Oceniając dopuszczalność skargi kasacyjnej sąd drugiej instancji bada, czy wszystkie wymienione elementy

zostały zawarte w skardze. Wymienione w punkcie 2 podstawy kasacyjne (naruszenie prawa materialnego i naruszenie przepisów postępowania) oraz ich uzasadnienie nie zastępują wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia wymienionego w punkcie 3. Gdyby okoliczności dające Sądowi Najwyższemu materiał do dokonania przedsądu (przyjęcia lub odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania) należało wywodzić z treści podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, nie byłoby potrzeby ustanowienia odrębnego od podstaw kasacyjnych wymagania, jakim jest wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej. Regulacja zawarta w punkcie 3 omawianego przepisu nie miałaby wówczas racji bytu. Przepis ten wymaga aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia.

W niniejszej skardze nie został sformułowany jako odrębny element wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej. Po oznaczeniu wyroku i przytoczeniu podstaw kasacyjnych (punkty I i II) znajduje się punkt III zatytułowany „wnioski skargi kasacyjnej”. Brzmi on następująco: „wnioskodawca wnosi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a następnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia, w ten sposób, że przyznaje się wnioskodawcy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”. Pierwsze zdanie tego punktu można potraktować jako spełnienie wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jednakże przepis ten wymaga także uzasadnienia tego wniosku. Uzasadnienie to nie jest tożsame z uzasadnieniem podstaw kasacyjnych, w którym wnoszący skargę powinien wyjaśnić na czym jego zdaniem polega naruszenie prawa. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie kasacji do rozpoznania nie musi wskazywać, dlaczego skarżący wnosi skargę, lecz musi wyjaśnić, dlaczego uważa, że Sąd Najwyższy powinien rozpoznać skargę. Uzasadnienie to powinno stanowić materiał do oceny, czy skarga kasacyjna powinna zostać przyjęta do rozpoznania z jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. – istnienia istotnego zagadnienia prawnego, potrzeby wykładni przepisów prawa, nieważności postępowania lub oczywistego naruszenia prawa. Dokonując przedsądu Sąd Najwyższy nie jest związany wnioskiem strony wnoszącej skargę, może na

przykład uznać, że przedstawione we wniosku zagadnienie prawne nie jest istotnym zagadnieniem wymagającym rozstrzygnięcia lecz mimo to przyjąć skargę dopatrując się oczywistego naruszenia prawa lub nieważności postępowania. Natomiast dokonanie kontroli zachowania wymagań formalnych odbywa się przed dokonaniem przedsądu, a tym bardziej przed merytorycznym rozpoznaniem skargi. Kontrola ta ogranicza się do formalnego zbadania czy wniosek taki został złożony i czy zawiera uzasadnienie. Sąd drugiej instancji dokonał takiej kontroli i stwierdził, że skarga kasacyjna nie zawiera uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie. Ustalenie to nie jest w zażaleniu kwestionowane, skarżący powołuje się jedynie na uzasadnienie podstaw kasacyjnych, który to element jest innym wymaganiem niż uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Odrzucenie skargi kasacyjnej było więc zgodne z treścią art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.